

Gondolatok egy könyv margójára

magad után egy betölthetetlen űrt.”

Megtudjuk a könyvből, hogy Dr. Szegő milyen lelkiállapotba került mikor végképp búcsút kellett vennie imádott feleségétől.

„— Gyuri — szóltam magamhoz —. Átélted a holokausztot, annál nagyobb borzalom nem volt, és nem is lehet az életben.

Ez sem segített. Múltbeli gondolataimmal szemben úgy éreztem, hogy a holokauszt alatt mindig tartoztam valakihez, a barakkban lévő többi fogolytársaimhoz vagy a mellettem fekvő haldoklóhoz. Itt a kényelmes ágyban nem tartozom senkihez. Ady Endre sugallata jutott eszembe: „elment, nem jön vissza már soha...”

Végül a legfontosabb mondat:

— „Isten őrizzen nemis akarom, hogy egyedül maradj, szívemből remélem, hogy magadhoz való társat találsz.” — hangzott ez el a még itt lévő Éva doktornő férjéhez idézett mondatában.

Dr. Szegő a temetésen szinte önkívületben volt a jelen lévőket szinte alig látta és akkor valami és valaki közbe lép.

„Azután valami megmagyarázhatatlan történt. Egy asszony, aki mindketőnknek régi barátja volt — én úgy éreztem —, másképpen ölelt meg mint bárki más. Szorosabban öleltem

én is magamhoz, ránéztem zokogva, tekintete többet jelentett számomra, mint másoké. Amit éreztem, ellenállhatatlanul kibugyant a számból?

Ne hagyj el — mondtam.

Szívemig hatolt a válasz:

— Nem foglak.”

„A valahová és valakihez való tartozás kényszere az ember egyik legszükségesebb vágya. Feltör még a temetőben is a gyász legmélyebb pontján. Ereje elpusztíthatatlan, következménye kiszámíthatatlan.”

Ez a reakciója Dr. Szegőnek egyáltalán nem meglepő. Aki visszamarad, temet, az a kétségbeesés minden fázisán átmev.

Ítéletet kimondani sem jogunk, sem pálcát törnünk senki felett nem lehet.

Kati, azóta méltó társa lett Dr. Szegőnek, akivel közösen ápolják az elvesztett élettárs emlékét és együtt élnek meg az élet mindennapjait, két szeretetre méltó emberként.

Amennyiben valaki elolvassa ezt a könyvet az a saját érzéseivel is szembe tud nézni minden lelkiismeretfurdalás nélkül. — *Az élet él és élni akar* — írta Ady Endre. Az öregkori párválasztások, szerelmek (ez sem szégyen, ahogy Dr. Szegő leírja), inkább egy hovatartozás, közös programok megélése és nem az egyedüllét marcangoló fájdalma,

Dr. Szegő György „A TÖBBI A TIED” című, 2017-ben Budapesten kiadott — és Bagin Livia írásában itt méltatott — könyve a *Hardie Grant Publishing* gondozásában angolul is megjelent

„And The Rest Is Yours” címen.

A könyv, akárcsak Dr. Szegő korábban angolra fordított könyve, a **„Two Payers to One God”** (KÉT IMA EGY ISTENHEZ)

megvásárolható vagy megrendelhető Ausztrália szerte valamennyi vezető könyvüzletben.

Az eredetileg magyarul megjelent könyvek

– A „KÉT IMA EGY ISTENHEZ” és

a „A TÖBBI A TIED” –

egyaránt megrendelhető 20 dollár plusz 6 dollár postaköltség beküldésével

a Magyar Élet Melbourne-i szerkesztőségének címen (P. O. Box 210 Caulfield 3162).

Az olvasó ember sok neves író munkájával találkozhat, tud különbséget tenni, tudja az adott művet más-más szempontból értékelni.

Dr. Szegő Györgynek legújabb könyvét olyan helyre tenném, amilyet eddig még nem olvastam. Nem mindennapi őszinte kitérő, önéletrajz, melyben a jelen eseményeit a múltból feltörő képekkel azonosítja. Van miből! Ő azok közé tartozik, aki 16-17 éves korát koncentrációs táborban töltötte, menekülése csodával határos. Mégis nem gyűlölettel, hanem tény-szerűen ír erről az időszakról.

Dr. Szegő már gyermekként elől veszi egy szorongásos állapot — mellyel először nagyapja halálakor találkozott —, és ez életén át elkíséri, rendszeresen megismétlődik nála, amikor a halállal szembesülnie kell.

Édesanyja, nagymamája meghalnak Auschwitzban. Röviddel azután, hogy Ő kiszabadul onnan, édesapját is — aki szintén orvos volt — elveszti.

Akkor találkozik élete nagy szerelmével, Évával, akit mi Dr. Szegő Évaként ismertünk meg, aki kedvességével, őszinte, egyenes jellemével kezelte pácienseit is — amit mindenki örömmel vett tőle —, ez szinte anyai törődéssel párosult.

Hogy ír Dr. Szegő az egymásra találkozásukról?

„Gyötört a vágy valaki után, fájdalmas volt az egyedüllét, viszont szinte gyermekfejjel megtaláltam feleségemet, aki hatvanhat éven át nyújtott erőt, értelmet és szépséget az életben.”

Hatvanhat évet boldogan leélni egymás mellett kevés embernek jut osztályrészül. Dr. Szegőnek nézni a rákos betegen már búcsúzkodó „élete mindenét” rettenetes volt számára.

Így ír erről:

„Két hét lehetett hátra az életéből, mikor egy éjjel a sötét szobában az én vallomásom is elhangzott:”

— Köszönöm, hogy nekem adtat életedet, és bocsáss meg, ha valaha is megbántottalak.

Rövid csend után Éva így válaszolt:

— Én sem tudnék mást mondani, csak talán annyit, hogy nagyon szép életünk volt, hiszen gyerekek voltunk, mikor megismertük egymást.”

„A megszokás rendjét egy utolsó, fájdalmas nyugalommal elmondott kérdés törte meg:

— Kérlek, személyes tulajdonaimat add oda lányainknak, és ruháim egy részét juttasd el pesti rokonainknak.

Ezt befejezve rám nézett, és számomra egy szörnyű mondat hangzott el:

— A többi a tied.

„Nincs semmi több, gondoltam magamban, hiszen tied marad minden, a tied, aki elmész tőlem, és itt hagysz

Kedves Mindenki!

Hálásan köszönöm mindenkinek aki velünk volt, vagy csupán gondolatban támogatta Társaságunkat november 17-én délután.

Nagyszerű érzéssel tölt el, hogy a megjelentek megegyeztek abban, hogy Lackfi János előadása valóban különleges élményt nyújtott. Igazán nagyszerű, emlékezetes délután volt.

A megjelenteken túlmenően szeretném kifejezni hálás köszönetem hazánk nagykövetségének, továbbá a helyi konzulátus munkatársainak és a helyi református gyülekezet, valamint közösségünk önkénteseinek önzetlen, segítőkész munkájukért a terem előkészítése/rendbe tételéért, az ízléses és bőséges terítékért, finomságokért. Közösségünk együttműködése nélkül nem valósulhatott volna meg ilyen igényesen a Magyar Nyelv Napja ünnepelésével egybekötött személyes találkozás Lackfi Jánossal.

Nagy reményekkel várjuk az otthoni államvezetés rendszeres támogatását, hogy a Melbourne-i magyar kisközöség a jövőben is kapjon lehetőséget hasonló író-művész találkozók szervezésére.

Barátsággal,
Kapantzian Artúr
Irodalom Barátok

